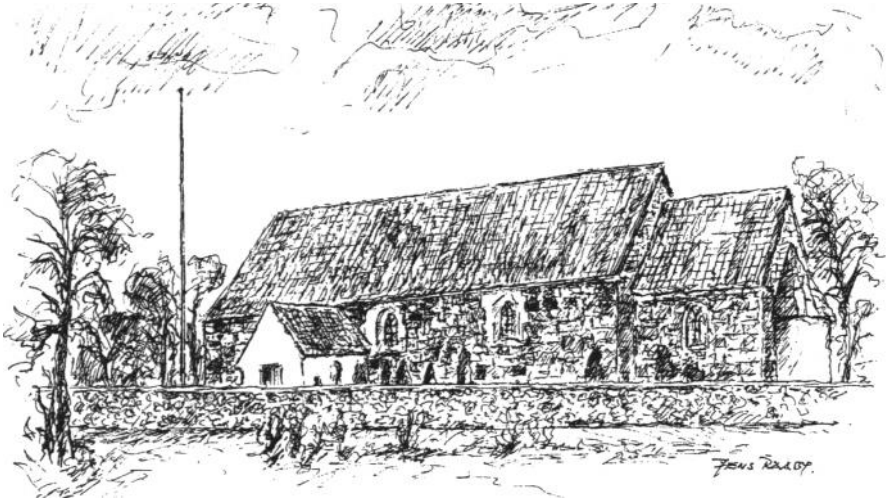

Tulstrup sogn

17. årgang nr. 1

December 2014

PÅ KANTEN AF TULSTRUP SOGN

Tekst af Kirsten Lund

Hvor går grænserne egentlig for Tulstrup sogn og hvem bor "ude på kanten"? Der er næppe en mur i fysisk forstand, men er der tale om en mental grænse, eller hvad siger beboerne?

Den første, jeg besøger, bor i det syd-østligste hjørne af Tulstrup sogn. Jeg bliver taget meget åbent og venligt imod af Brian Vilsgaard, der bor på

Tulstrupvej 136. Jeg havde ikke tidligere bemærket, at der lå et hus der, hvor Brian og hans kone Pia Vilsgaard bor. En lang grusvej fører fra Tulstrupvej ned til den fineste lille rødmalede ejendom godt gemt af vejen midt i naturen.

Her er skov, marker, stilhed over Ravnsø og langt til naboerne – og dog. I en af ejendommens længer bor Brian og Pias datter og svigersøn.

Familien bor et ganske pænt stykke ude på landet, men der gik ikke mange dage efter de var flyttet ind for nøjagtig 10 år siden, inden der kom flere naboer forbi. De var ikke sene til at byde sig til med hjælpende hænder og redskaber til tilflytterne, der havde købt den lille gård med 10 ha landbrugsjord. Det var heldigt, for Pia og Brian havde ikke kendskab til landbrugsdrift. De havde sidst boet i Svendborg centrum og før det i centrum af Herning.

Hvad får en familie til at købe lige netop det sted, når I ellers ikke har tilknytning til området, lød mit undrende spørgsmål.

- Det har nok med min rodløshed at gøre, begynder Brian

Vilsgaard, jeg har flyttet meget i mit liv. Jeg har gået i 8 forskellige skoler i de 13 år, jeg gik i skole. Så jeg kender mange egne af Danmark. Lige fra Bornholm og til den yderste revle i Vestjylland, hvor jeg boede i He og Rindom. Men jeg blev inkluderet alle steder, smiler Brian.

Brian Vilsgaard, 53 år, er uddannet socialpædagog. Han arbejder som familierapeut og er leder af Hedensted kommunes familiecenter, som hjælper familier med sociale problemer.

- Vi boede i Svendborg. Før det har vi bl.a. boet i Herning, hvor vores første 2 børn er født. Vi kom meget i skovene omkring Silkeborg og her i området den gang. Jeg kan mærke, at min mentalitet er mest til det jyske. På Fyn kan jeg ikke "strække øjnene". Der banker man hele tiden øjnene ind i nogle bakker, forklarer Brian. Det gør jeg ikke her. Her kan jeg se de første to kilometer ud over landskabet, her er der udsigt og overblik, det kan jeg li', siger Brian og peger ud af stuevinduet ud over marker og natur. Her kan øjnene "strække" sig.

INDHOLDSFORTEGNELSE

På kanten af Tulstrup sogn..	side 1
Mangler du en julegaveide.	side 7
Årsmøde	side 10
Årsberetning.....	side 11
Indvielse af Kirkegrund...	side 13
Minikonfirmander	side 14
Julekoncert	side 15
Børnegudstjeneste	side 15
Tulstrup kirke.....	side 16

Forsidetegning: Jens Råby

Pia og Brian Vilsgaard

Familien var ellers glad for at bo i Svendborg, hvor de boede i et dejligt hus lige ved siden af byens liv og supermarkeder. Både Pia og Brian er kommet meget i Pinsekirken både i Svendborg og i Herning, hvor de har boet en periode.

- Men jeg trivedes ikke i Pinsekirken i Svendborg, fortæller Brian. Lige bag vores hus lå Fredens kirke. De havde en hammergod præst, som gjorde, at Rasmus, vores søn og jeg kom rigtig meget der op gennem 90'erne. Pia fortsatte med at komme i Pinsekirken, så det slog lidt gnister i en periode. Men det var godt for Rasmus og mig at komme i Fredens kirke.

Pia og Brian har 3 børn. Den yngste er Rasmus på 23 år. De-

res mellemste er Katrine på 28 år, der bor på ejendommen sammen med sin mand. Deres ældste datter Laura bor i København og har to børn på 2 og 4 år.

- I sin tid flyttede vi til Svendborg, fordi jeg fik et godt job. Men det var skidt at flytte efter kun denne ene ting, erfarede vi, og vi kunne mærke, at hvis vi gerne ville have større handlefrihed erhvervsmæssigt, skulle vi flytte os fra Fyn. Vi ville gerne bo på landet, finde en kirke, hvor vi trivedes og finde et godt job hver.

- Inden for en uge fik vi begge arbejde! Vi kørte derfor her op, holdt oppe på vejen og gik en tur i området. Vi kom forbi ejendommen her. Der var ikke noget til salg skilt. Men da vi

kom hjem, ringede jeg til beboerne for at høre, om de ville sælge, smiler Brian. Og det ville de! Huset havde været til salg i 2 år uden, at de havde fundet en køber. Det var egentlig ikke meningen, vi skulle have landbrug, men nu havde vi fået job og vi kunne li' stedet her. Vores hus i Svendborg satte vi til salg, og i løbet af 3 dage stod der flere seriøst interesserede købere. Så det gik stærkt. Det var i 2004!

1. november 2004 flyttede familien til Tulstrup sogn. Derefter kørte de rundt og kikkede på kirker. De besøgte én i Silkeborg og en valgmenighed i Århus. De kunne egentlig godt li dem, men kom ikke afsted til gudstjenester og fik ikke etableret en vennekreds, som var deres ønske.

- Det med kirken faldt aldrig rigtig på plads, fortæller Brian. Det sagde os ikke rigtig noget. Vi havde derfor en årrække, hvor vi ikke kom i kirke, kun til højtiderne, ja stort set kun til jul. En juleaften sad jeg i kirken i Tulstrup, sammen med min familie, min lillesøster og bror. Det har altid betydet rigtig me-

get for mig at være til julegudstjeneste. Men just som jeg sad der i dejligt selskab og for 45. gang i mit liv hørte på, at folkerne skulle skrives i mandtal - gad jeg ikke at høre det mere. Pludselig var jeg MÆT. Det var en dejlig fornemmelse. En dejlig afklaring. Jeg tror på gud, det gør jeg stadig, det er jeg ikke i tvivl om. Det var mere det at høre det samme budskab igen og igen, jeg var mæt af. Det ville jeg ikke længere bruge min tid på. Jeg vil opleve andre ting. Det har ikke noget med Pinsekirken eller den almindelige folkekirke at gøre, jeg kender dem begge. Jeg har følt en befrielse ved at beslutte mig for ikke at ville bruge min tid på kirken mere. Jeg har taget hul på et nyt kapitel af mit liv.

For Brian betyder sognegrænsen ikke noget. Han og familien er kommet i Tulstrup kirke og deres søn, der har gået et år på Knudsøskolen, er konfirmeret i kirken. Men det er Nr. Vissing, der er deres by. Der har de venner og føler sig knyttet til. De har forpagtet deres jord til en landmand fra byen, Pia går til yoga i byen og de holder Sankt Hans fest sammen med nogle

venner fra byen på deres jord nede ved Ravnsø, remser Brian op.

- Det passer slet ikke, at det tager lang tid at komme ind i samfundet her på landet. Det har imponeret mig, så godt vi blev taget imod og den store åbenhed og tolerance vi oplever, kendetegner dem der bor i Nr. Vissing, mener Brian.

- For mig betyder det noget, hvem der har islandske heste i nærheden, hvem kan svejse, hvem vi kan gå til fest sammen med. Jeg tænker venner, det er vigtigt for mig.

Pia og Brian Vilsgaard har 4 islandske heste (to er til salg). Brian har altid gerne ville have en hest, men havde ikke haft muligheden.

- En påskedag, da vi stadig boede i Svendborg, købte jeg spontant et føl. Det var selvfølgelig

helt skørt, ville Pia synes, vi boede jo midt i byen. Da jeg kom hjem, sagde jeg til Pia, jeg havde købt en hest til hende! Så blev vi naturligvis nød til at købe en gård til vores hest, griner Brian.

- Vi er vildt privilegeret, slår Brian fast. Vi bor her i skønne omgivelser, med gode venner i nærheden, vi har hver vores Honda motorcykel og jeg overlevede 2 år i arbejdsløshed. Det tog hårdt på mig og mange ville måske sige, at det var guds straf. Men det er noget middelaldersnak. Ganske få gange har jeg tænkt, at jeg skulle bede til gud. Men nej. Jeg ved han er der. Det er jeg helt bevidst om. Før brugte jeg mange tanker på gud. I Pinsekirken var der en del bibellæsning og bøn. Nu beder jeg ikke. Nu ved jeg, at

gud er der, han er med mig og skal nok passe på mig.

Efter en længere periode hvor Brian stod uden job, var både humøret og økonomien helt i bund.

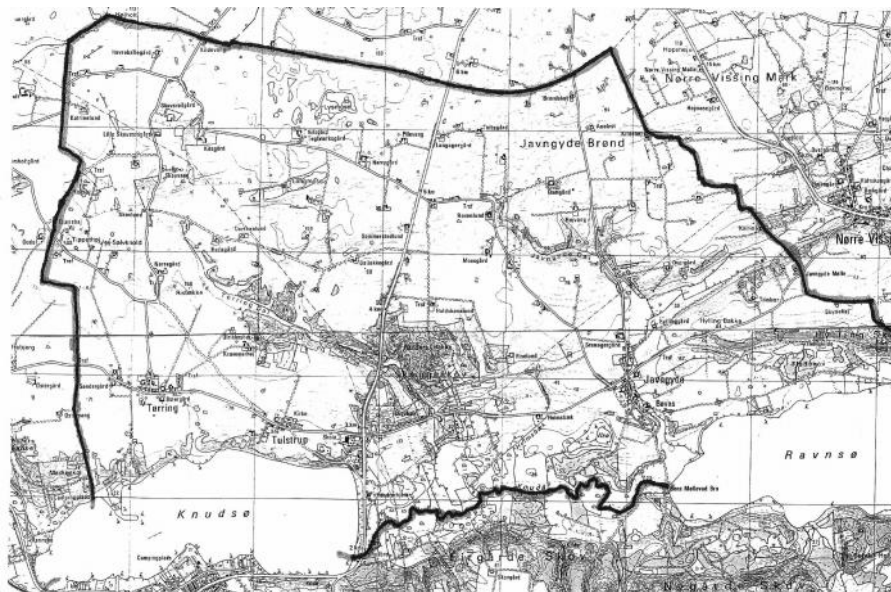
– Vi var tæt på bankerot, fortæller Brian, jeg havde haft lederjobs i det offentlige i mange år, men pludselig var der ikke lederstillinger at få længere. Hvis vi skulle gå ned, kunne vi lige så godt gøre det med fest og ballade. Pia hævdede sin pension og vi købte billetter til Bolivia, hvor vi lavede socialt arbejde i en måned og derefter rejste vi

til Argentina for at arbejde en måned. Det var fantastisk!

- Økonomisk var det vanvittigt. Men vi tog afsted. Vi ville studere, hvordan de lever som fattige og alligevel er glade.

Lige inden vi tog afsted var jeg heldig og fik job som pedel hos Kræftens Bekæmpelse i Århus. Det skabte nu alligevel lidt ro i sindet, smiler Brian. Derefter er det igen gået stille og roligt fremad jobmæssigt, slutter Brian og tager imod Pia, der kommer hjem fra sit arbejde som familiebehandler hos Skanderborg kommune med et stort smil.

TULSTRUP SOGN

MANGLER DU EN JULEGAVEIDE?

*Tekst af
Knudåge Knudsen*

Den 16. og 17. september drog Lise og jeg på togt til Thy og Hanherred for at udforske den egn.

Forhistorien var den, at vi til jul havde fået en kroovernatning af nogle af vore børnebørn (en fremragende idé), da det var det lille skub, der skulle til for at komme af sted.

Vi startede her fra Ry ved niti-den og kørte til Mors, Feggesund og sejlede med færgen til Hanherred, nærmere betegnet Vesløs, (hvor Skjoldborg er født) og kørte videre mod Fjerritslev, hvor vi ved Bygholm Vejler ville se på fugle, men kun få var hjemme, og en ornitolog, vi traf, mente, de var draget sydpå, grundet alt var før i år.

Vi kørte videre og kom til Klim, hvor vi så både sognekirken der var åben og valgmenighedskirken, der desværre var låst.

I Vester Thorup så vi først kirken og siden spiste vi vore medbragte klemmer. Derefter til Frøstrup. Nej, ikke til Frøstrup lejren, men vi så et pigebarn på vejen, som måske kunne ligne én fra lejren, skønt jeg ikke ved hvordan en sådan ser ud.

Vi fandt nu ud til Kirsten Kjærs museum, en imponerende samling af kunst i alle genrer. Om det så var en koncertsal, manglede den ikke. Der blev serveret kaffe og kage, alt gratis, men hvis vi syntes, måtte vi gerne lægge en skilling, når vi gik.

Efter kunstbesøget fandt vi Tømmerby kirke. En kæmpe stor kirke som ifølge sagnet er bygget af *Han*, som også gav navn til herredet. Da han var færdig med byggeriet, så han, at det store kirketårn var skævt. Han blev så gal, at han gik over mellem Voust og Holme, tog en stor sten og kastede den mod kirken. Stenen nåede dog ikke så langt, men faldt ned i Kjærup kær. Så kastede han en anden, som ramte kirkediget, hvor den

ligger endnu og har mærker af *Hans* fingre. Så vidt sagnet.

Hvad der ikke lykkedes for *Han*, var nær blevet virkelighed forgangne sommer. Den 12. august om morgenen så grave- ren, at under nattens tordenvejr, havde lynet ramt den øverste af tårnets kamtakker, hvor et styk- ke var som skåret af med en kniv. Stykket var faldet ned gennem kirketaget, hvor der var et flere kvadratmeter stort hul og også hul i loftet, hvor styk- ket havde kilet sig fast mellem to bjælker. Alle elektriske in- stallationer var røget, så tårnu- ret var stadig kvart i seks! Så tro ikke, det er ufarligt at sætte sig bagerst i kirken.

Vi læste i øvrigt i deres kirke- blad, at anneks sognet Lild kir- ke, skulle have nyt orgel. Det havde de ”købt” gratis af Låsby kirke.

Vi skulle da også en tur ud i Østerild plantage, for at se vindmøller. Der var kun opført to møller indtil videre. Men vi så da den stump skov eller krat, der var ryddet til formålet, 250 ha. Som erstatning havde man plantet over 400 ha skov. For os som er vant til anderledes me-

get skov, synes det som en storm i et glas vand.

Vi var nu ved at være mættet for oplevelser for den dag, og vi kørte direkte til Hanstholm, hvor vi skulle overnatte. På ”Hotel Montra” fik vi en fin betjening og blev spurgt, om vi kunne tænke os en stegt rød- spætte til middag, hvortil jeg svarede, at det var lige det, vi havde håbet på, da de rødspæt- ter, der nåede til vor egn, kun var på størrelse med ansjoser. Vi fik nu en af de største rød- spætter, jeg har set og var stop- mætte, da vi havde kæmpet os gennem den.

Nu orkede vi heller ikke mere den dag og efter en god nats søvn og et solidt morgenmåltid, var vi klar til at tage fat på ons- dagen. Først kørte vi op til Hanstholm fyr, hvor den lille ydmyge Hansted kirke ligger. Ifølge deres kirkeblad holdt de fangst- og høstgudstjeneste den

Dernæst kørte vi op på et udkigsplateau, hvor vi kunne overskue det mægtige havneområde. Det var slående, at der ikke var noget liv at se på havnen. Der var en søndags stille ro, skønt det kun var onsdag. Lige så, var der kun ét sted der var nogle håndværkere i gang med et hus. Noget sagde os, at vi var kommet til det meget omtalte udkants Danmark.

Vi var kørt til området bl.a. for at se det vældige naturreservat, der er på størrelse med Lange-land og som strækker sig langt ind i landet. Så langt øjet rakte fandtes storslået natur. Det virkede lidt fremmed på os østjyder.

Ruten førte os østpå ud af naturreservatet til Sjørring, hvor vi midt i byen så nogle vældige velbevarede voldanlæg fra vikingetiden. De var imponerende. I Kolby købte vi nogle smurte håndmadder, som vi fortærede på en parkeringsplads inden vi fortsatte gennem Hurup og langt ud af en markvej til en stor jættestue tæt ved kysten til Limfjorden. Fra jættestuens top var en flot udsigt til Mors.

Vi fortsatte til Heltborg skole, hvor præsten Frøkjær fra Skivholme er fra. Skolen havde kun eksisteret i en snes år, men var nu indrettet som museum primært for maleren Jens Søndergård. Men også vandrestillinger og en imponerende lokalhistorisk samling fyldte lokalerne. En virkelig god udnyttelse af de ret nye og velholdte bygninger, hvorfra der var en pragtfuld udsigt over fjorden.

Nu forlod vi Thy og ad Odde-sund broen kørte vi via Struer til Sevel kro, hvor vi fik en kæmpe Limousine hakkebøf á la Sevel.

Mætte i både sjæl og legeme kørte vi hjem i seng og var enige om, at det var en af de bedste julegaver, vi havde fået.

FRA TULSTRUP KIRKES ÅRSMØDE

Som formand Jens Peter Møller nævner i sin årsberetning på næste side, var et væsentligt samtaleemne til årsmødet, hvad der videre skal ske med kirkegrunden. Der var mødt mange interesserede deltagere op, 23 personer nød en hyggelig frokost og drøftede kirkens liv. Der var flere af deltagerne, der havde forberedt sig grundigt til drøftelsen om kirkegrundens fremtid og havde medbragt skitser med forslag til fremtidig beplantning og indretning med borde og bænke. Nogle mente, det ville være smukt og hensigtsmæssigt i forhold til læ med beplantning mod vest og

flere foreslog, at der blev sat borde og bænke op på et mindre areal, der skulle etableres med fliser. Mange gav også udtryk for, at de skønnede meget på enkeltheden i, at kirkegrunden er som nu helt uden beplantning og borde/bænke. Dog så de gerne, at de store sten, der var på kirkegrunden og er lagt på P-pladsen indtil videre, lægges tilbage på kirkegrunden.

Jens Peter Møller takkede afsluttende for de mange tilkendegivelser og forslag og konkluderede, at menighedsrådet vil behandle kirkegrundens fremtid i løbet af det kommende kirkeår.

KIRKEÅRET 2013/14

ÅRSBERETNING AFLAGT VED TULSTRUP KIRKES ÅRSMØDE DEN 9. NOVEMBER 2014

*Af Jens Peter Møller
menighedsrådsformand*

I præstegården er der ikke sket de store forandringer i årets løb, kun nødvendig vedligehold. Blandt andet kom der nyt tag på bryggers/baggang. Ellers er præstegården i fin stand, velisolert – energirigtig ejendom.

På kirkegården er der også kun sket småjusteringer. Der er kommet græs mellem urnegravstederne øst for klokkestablen i stedet for knust granit. Det var kirkegårdsarkitektens stempel for at godkende projektet.

Årets kirkesyn: Der var kun bemærkninger om et par småting, lidt maling og et par tagsten. Vi har fået ny bygningssagkyndig ved kirken. Det er tømremester Kent Sørensen.

Hen over året er der kommet flere meget positive bemærk-

ninger om kirkens hjemmeside og sogneblad med historier fra sognet. Kirsten Lund gør et flot stykke arbejde med både hjemmeside og sogneblad, som bliver kikket i og læst.

I oktober holdt vi den årlige omdelerfrokost. Rådet tager det, som et positivt tegn for vort arbejde, at sognebladet bliver omdelt af frivillige, det viser interesse for kirkens liv.

Vi har arbejdet med fugtproblemet i kirkerummet. Rødskimmelen på vestmuren er ufarlige. Men de skimmelsvampe, som satte sig i orgelet, var ikke gode for organist Tyt Kirkebys spil. Vi har installeret en affugter, som kan holde fugtprocenten så lav, at der ikke udvikles skadelige svampe og orgelpiberne ikke stopper til.

Igen i år har vi haft udskiftning i rådet. Tyt Kirkeby måtte efter mange års godt arbejde forlade rådet grundet ændrede regler ovenfra – man kan ikke både være ansat ved kirken og med-

lem af menighedsrådet. Så en stor tak til Tyt for hendes arbejde i menighedsrådet gennem mange år.

I stedet er Kirsten Strunge Larsen fra Tørring indtrådt i rådet.

Grundet omstrukturering i rådet var der ingen landsindsamling i år – det plejer jo at være Tyt. Vi arbejder frem mod, at der igen næste år bliver samlet ind - interessererede til at forstå det praktiske her omkring søges.

Januar var måneden, hvor vi afholdt vores første samtaleaften om basale, grundlæggende ting i kristendommen. Der var ca. 20 deltagere. Det var den første og vi er enige om, at det ikke bliver den sidste.

Kirkeministeren udsendte forslag til ny ledelsesstruktur for folkekirken i Danmark. Dover, Alling og Tulstrup menighedsråd har været fælles om at lave et høringsvar hertil. Vi vil gerne beholde en struktur i folkekirken svarende til den, vi har i dag. Vi har ikke brug for en øverste chef for folkekirken – et kirkeligt valgt råd, som kan udtale sig på alles vegne og som styrer den selvstændige økono-

mi i form af bloktilskud fra staten.

Langt det største del af vores arbejde har vi brugt på Kirkegrunden: Ved sidste års årsmøde var det store samtaleemne køb af Eva Krawczyk's grund. Og det er jo lykkedes. Der var overtagelse 1. jan. 2014.

I årets løb har vi fået huset revet ned, planeret grunden og fået sået græs. Et åben areal foran kirken er trådt frem, så der er udsigt til kirken fra vejen og udsigt fra kirken ud over Knudsø. Vi har brugt 240.000 kr. på grunden til dette projekt. Hvad der videre skal ske med grunden er samtaleemne til årsmødet i dag den 9. november 2014.

FRA INDVIELSEN AF KIRKEGRUNDEN I TULSTRUP DEN 21. SEPTEMBER

Tekst: Jens Erik Balle

*Her i Tulstrup er der fest i dag
Vi skal fejre vi er ejer af
grunden hvor fru Krawczyk hus det lå
Der vil vi os rigtig hygge på.*

*Dette hus det var jo helt gemt væk
Det var ganske få som kendte det
Men bag hønsehus og mange træer
købte vi den grund for os så kær*

*Så kom vi da her omkring halvtreds
Der var rugeri og fint det gik
Senere kom der et slagteri
Det ku´ lugtes når vi gik forbi.*

*Nu er grunden næsten jævnet ud
Og fra kirken er en udsigt god
Vi vil nyde den i mange år
Li´ så længe som vor kirke står.*

MINIKONFIRMANDER 2015

I TULSTRUP PRÆSTEGÅRD

*Tekst af
Jytte Lundgaard Nielsen*

Igen i år tilbydes minikonfirmandundervisning til alle børn, der går i 3. klasse på Knudsøskolen.

Vi starter op i begyndelsen af januar 2015, men da børnene får nye skoleskemaer fra januar 2015, er der endnu mange ubekendte vedrørende ugedag og tidspunkt.

Vi vil igen i år forsøge at lægge minikonfirmandundervisningen om eftermiddagen, og som noget nyt, måske erstatte nogle af eftermiddagene med en "studielørdag".

Når vi starter, mødes vi i præstegårdens konfirmandstue, hvor vi vil arbejde med historier fra det Gamle og Det Nye Testamente, synge, lege, tegne, undres og prøve at finde svar på de mange spørgsmål, som optager børnene om livets forunderlighed.

Vi skal også i kirken, og vi skal snakke med vores præst Erik Bredmose Simonsen.

Vi slutter forløbet af med udflugt og en børnegudstjeneste.

Alle børn i 3. klasse får nærmere information i december måned, hvor jeg besøger klassen. Invitationen kommer også via skolens forældreintra.

*Med venlig hilsen
Jytte Lundgaard Nielsen*

**JULEKONCERT
I TULSTRUP KIRKE**

tirsdag d. 9. december kl. 19.30

med ”Knudsøkoret”

under ledelse af Lisbeth Sangill

Glædelig jul og godt nytår!

- læs om julens og nytårets gudstjenester

i kirkebladet -

**BØRNE- OG
FAMILIEGUDSTJENESTE
I TULSTRUP KIRKE**

Torsdag den 5. februar 2015 kl. 17.00

**Sognepræst Pia Husted Blok, Låsby
og Erik Bredmose medvirker**

**Efter gudstjenesten spiser vi sammen
i Konfirmandstuen.**

TULSTRUP KIRKE

Sognepræst

Erik Bredmose Simonsen

Præstebakken 11

8680 Ry

Tlf. 86 89 14 17

e-mail: ebs@km.dk

Graver:

Barry Leonard

Tlf. 27 32 47 50

Træffes ved kirken

fredag kl. 10 – 12

Kirkeværge:

Grethe Jensen

tlf.: 86 89 16 74

Menighedsrådsformand:

Jens Peter Møller

tlf.: 86 89 36 64

Tulstrup kirkes hjemmeside:

www.tulstrupkirke.dk

- Siden sidst -

Dødsfald i sognet og begravede/ bisatte fra Tulstrup kirke

Hans Dalby Kolling, Jaungyde

Annette Vagner Jensen, Jaungyde

Kurt Villy Hansen,
Plejehjemmet Søkilde

Else Dam Lundgaard Sørensen,
”Holmsbæk”

Johannes Harild,
Plejehjemmet Søkilde

Døbt i Tulstrup kirke

Oliver Jensen, Søkildevvej, Ry

Viet i Tulstrup kirke

Lise Sander Dyrberg Heide
og Jesper Sander Dyrberg Heide
Herning

Linda Ginnerup Møller
og Carsten Ginnerup Møller
Kielsgårdsvej

Redaktionen af ”Tulstrup sogn”

Kirsten Lund (ansv.) Tulstrupvej 16, 8680 Ry,
tlf. 86 89 09 19 / 28 39 00 42 e-mail: kirsten.lund@fiberpost.dk

”Tulstrup sogn” udgives af Tulstrup menighedsråd.
Omdeles til alle husstande i Tulstrup sogn 4 gange årligt:
marts - juni - september - december.

Tryk: Kamark Grafisk A/S, tlf. 86 81 14 99

Stof til næste blad modtages gerne - **senest d. 19. januar 2015**

